

Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

<https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/aktualnosci/241516,W-Krakowie-odbyly-sie-uroczystosci-pogrzebowe-Wlady-slawa-Tarkowskiego-ps-Wilczur.html>
15.05.2026, 12:35

[Następny](#)

[Powrót](#)

W Krakowie odbyły się uroczystości pogrzebowe Władysława Tarkowskiego ps. „Wilczur”

14 maja 2026 r. pożegnaliśmy Władysława Tarkowskiego „Wilczura”, żołnierza Zgrupowania Partyzanckiego „Błyskawica” oraz oddziału „Wiarusy”. Szczątki Żołnierza Wyklętego zostały odnalezione i zidentyfikowane przez Instytut Pamięi Narodowej.

14.05.2026

Przed rozpoczęciem ceremonii pogrzebowej dr Maciej Korcuć, doradca Prezydenta RP Karola Nawrockiego przekazał na ręce rodziny Władysława Tarkowskiego nadany mu pośmiertnie Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Odczytał również list, który na tę okazję wystosował prezydent.

- Dziś Rzeczpospolita przypomina, że partyzanci to bohaterowie niepodległej Polski - powiedział w swoim wystąpieniu dr hab. Filip Musiał, dyrektor krakowskiego oddziału IPN. - Możemy powiedzieć, że Władysław Tarkowski wraca do swoich. Będzie złożony w kwaterze, w której leżą ludzie, którzy wraz z nim walczyli z sowieckim zniewoleniem i którzy tak jak on oddali życie za niepodległość Polski..

Dalsze uroczystości z asystą wojskową odbyły się na Cmentarzu Rakowickim na Kwaterze Wojennej Żołnierzy Podziemia Niepodległościowego 1939-1963. Bratanicy Władysława Tarkowskiego, Teresie Tarkowskiej-Dudek, zastępca dowódcy 2 Korpusu Polskiego gen. Ryszard Pietras wręczył flagę państwową i rogatywkę wojskową, a dyrektor Musiał - portret bohatera.

[Nastę](#)
[pny](#)
[Powr](#)
[ót](#)

Władysław Tarkowski ps. „Wilczur” (1925-1948)

Urodził się 16 stycznia 1925 r. w Niegoszowicach (pow. chrzanowski). Po wybuchu wojny zajmował się sortowaniem listów na poczcie w Krakowie. W 1943 r., po śmierci ojca, objął rodzinne gospodarstwo w Niegoszowicach. Jego droga do podziemia niepodległościowego nie była oczywista. Pochodził z powiatu, gdzie ugrupowania komunistyczne miały pewne zaplecze społeczne. Możliwe, że początkowo uwierzył w głoszone przez nie hasła. Najpierw zgłosił się do PPR, a w poszukiwaniu pracy trafił na Pomorze Zachodnie. Tam zadeklarował gotowość współpracy z Urzędem Bezpieczeństwa - we wrześniu 1945 r. został wartownikiem w PUBP Białogard. Jednak w styczniu 1946 r. porzucił służbę i zaczął się ukrywać na Podhalu.

Latem 1946 r., po weryfikacji i okresie próbnym, został przyjęty do oddziałów Zgrupowania Partyzanckiego „Błyskawica” dowodzonego przez Józefa Kurasia „Ognia”. Otrzymał ps. „Wilczur”. Przydzielony był najpierw do 2. kompanii, a następnie do 1. kompanii operującej w rejonie Krościenka nad Dunajcem. Uczestniczył w różnego rodzaju działaniach zgrupowania, w tym w akcjach zaopatrzeniowych i likwidacyjnych. Po ogłoszeniu przez komunistów tzw. amnestii, ujawnił się w kwietniu 1947 r. w Nowym Targu. Jednak wiosną 1948 r. powrócił do partyzantki niepodległościowej. Dołączył do oddziału partyzanckiego „Wiarusy”, działającego w powiatach nowotarskim i limanowskim.

W wyniku zasadzki zorganizowanej przez funkcjonariuszy UB i MO w Ostrowsku koło Nowego Targu, nocą z 11 na 12 czerwca 1948 r. doszło do starcia, w wyniku którego Władysław Tarkowski został siedmiokrotnie postrzelony. Zmarł 12 czerwca 1948 r.

Szcątki Władysława Tarkowskiego zostały odnalezione w czerwcu 2024 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez Instytut Pamięi Narodowej na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

[Poprzedni Strona](#)

Kraków

Kraków

Żołnierze Wyklęci

Uroczystości pogrzebowe